

Příloha č. 1

Dotazníkové šetření

Dobrý den,

jmenuji se Simona Kořízková a jsem studentkou 5. ročníku Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Rozhodla jsem se psát diplomovou práci na téma „Problémy veřejné žaloby“.

Tímto bych Vás velice ráda požádala o vyplnění a o případné stručné vyjádření k otázkám v mém krátkém dotazníku.

Děkuji za vstřícnost a jsem s pozdravem

Simona Kořízková

Odkaz na dotazník:

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfNPGo44gtPMEDrDliwxW0TQiIc8dc6sOC0-4laTpckCH9ZtQ/viewform?usp=sf_link

Otázky v dotazníkovém šetření:

1. Odpovídáte za:

- Okresní státní zastupitelství
- Krajské státní zastupitelství
- Vrchní státní zastupitelství
- Nejvyšší státní zastupitelství

2. Napište město, ve kterém působíte:

3. Byl dle Vašeho názoru dosažen účel zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství?

- Ano, účel byl zcela dosažen.
- Účel byl spíše dosažen.
- Účel spíše nebyl dosažen.
- Ne, účel nebyl dosažen.

4. V čem, dle Vás, nebyl naplněn účel zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství?

5. Co považujete za 3 nejpalcivější problémy veřejné žaloby?

- Neomezené funkční období státních zástupců
- Neexistence formálního důkazního břemena státního zástupce
- Způsob odvolání nejvyššího státního zástupce
- Relativně zastíněná zásada oportunity
- Dozor a dohled ve státním zastupitelství
- Poněkud zastaralý zákon o státním zastupitelství
- Jiné:

6. Jaké problémy týkající se působnosti státního zastupitelství v trestním řízení vnímáte? A proč?

**7. Jaké problémy (alespoň 2) organizačního rázu spatřujete ve státním zastupitelství?
A proč?**

8. Jak hodnotíte novelu trestního řádu (zákon č. 333/2020 Sb.) a její dopad na postavení státního zástupce v trestním řízení?

- Hodnotím ji pozitivně, nemám k ní žádné výhrady. Je přínosná.
- Je spíše přínosná, avšak shledávám její nedostatky.
- Malá přínosnost a neřeší palčivé problémy veřejné žaloby.
- Není přínosná.

9. Jak se stavíte k otázce pozdvižení zásady oportunity?

10. Jaký máte názor na institut subsidiární žaloby vzhledem k trestnímu řízení?

11. Jaký máte názor na institut soukromé žaloby vzhledem k trestnímu řízení?

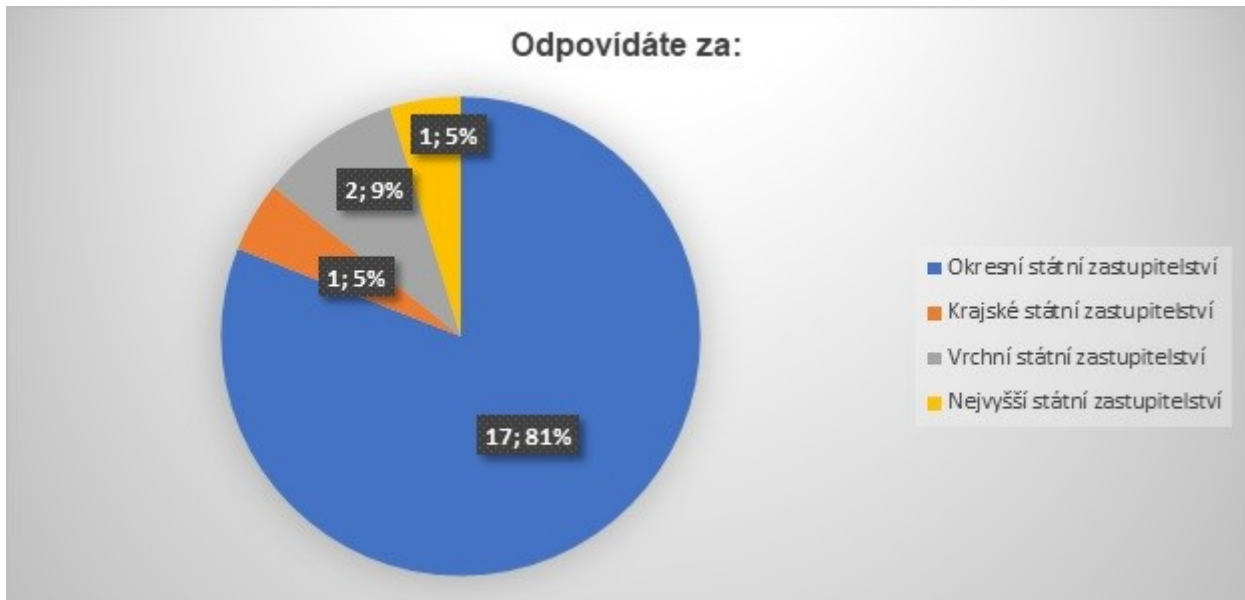
12. Vnímáte Úřad evropského veřejného žalobce jako postradatelným? Pokud ano, proč?

- Ne.
- Jiná:

Odpovědi státních zástupců na otázky uvedené v dotazníkovém šetření:

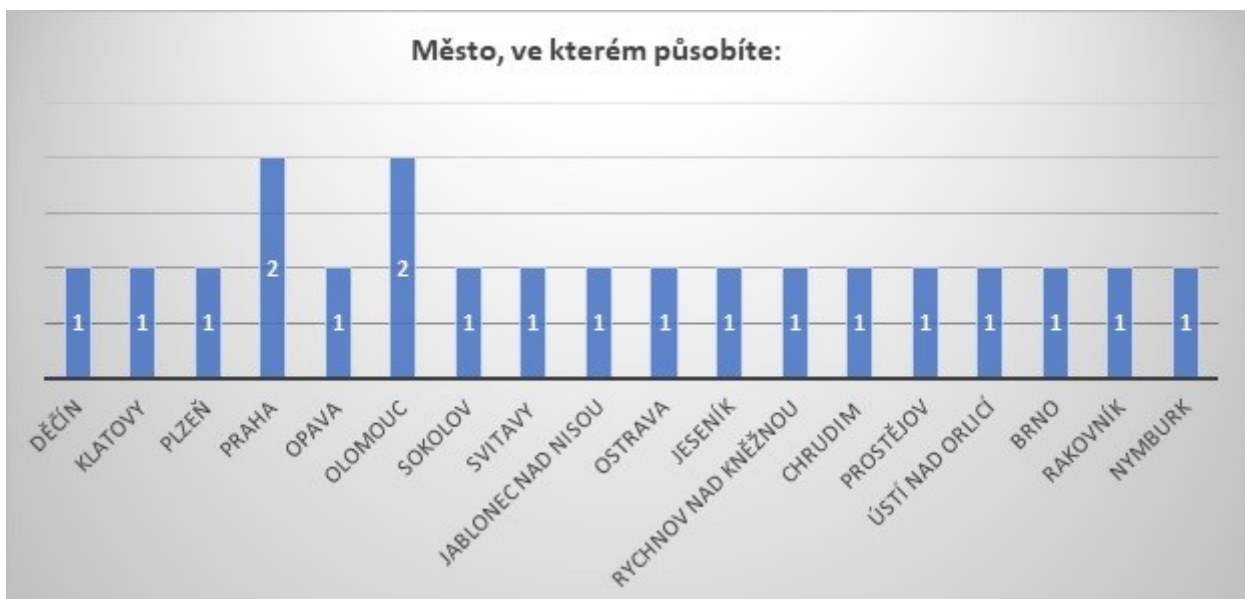
Poznámka: Odpovědi nejsou editovány. Odpovědi nevhodné – například: „nevím“, „žádné“ apod. nejsou v tomto přehledu zahrnuty.

K otázce 1:

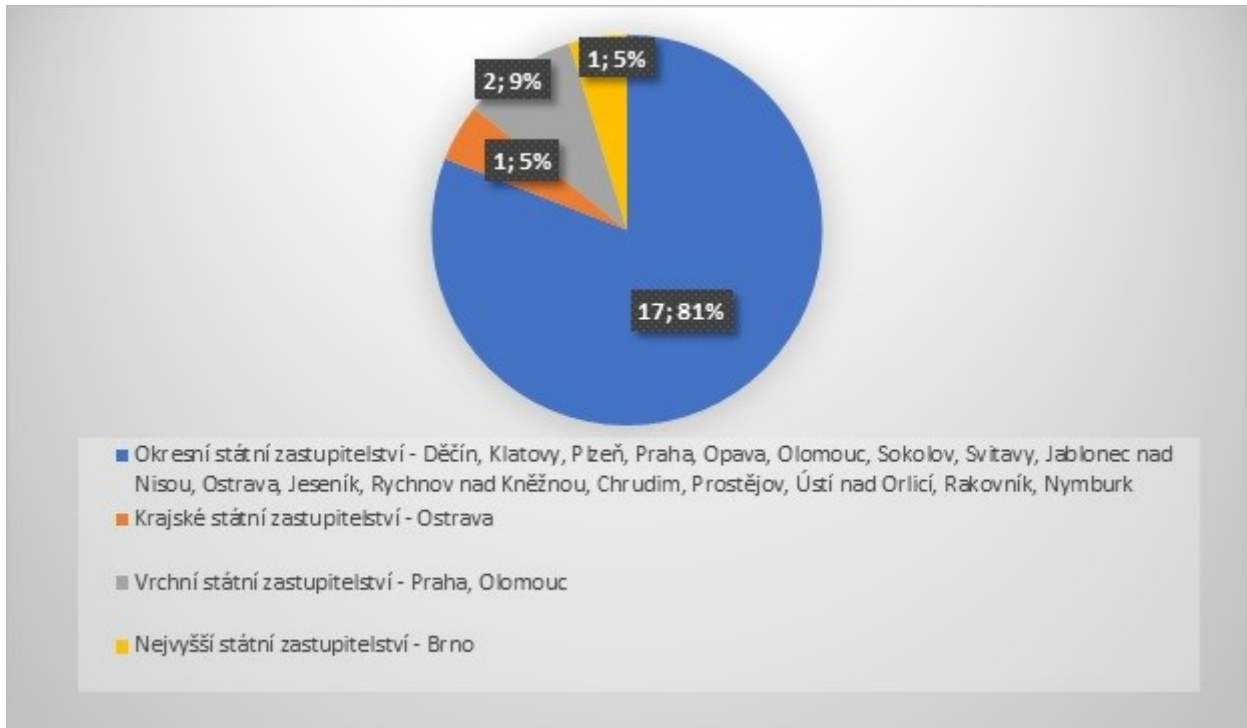

Z tohoto grafu vyplývá, že dotazníkové šetření vyplnilo celkem 21 státních zastupitelství, konkrétně 17 okresních státních zastupitelství, dále 1 krajské státní zastupitelství, 2 vrchní státní zastupitelství a Nejvyšší státní zastupitelství.

K otázce 2:

Z tohoto grafu vyplývá, že 2 odpovědi zaznamenáváme u státních zastupitelství nacházejících se v Olomouci a také 2 odpovědi státních zastupitelství nacházejících se v Praze. Zbylé odpovědi jsou vždy po jedné za Děčín, Klatovy, Plzeň, Opavu, Sokolov, Svitavy, Jablonec nad Nisou, Ostravu, Jeseník, Rychnov nad Kněžnou, Chrudim, Prostějov, Ústí nad Orlicí, Brno, Rakovník, Nymburk.

Tento graf ukazuje, že odpovědi zaznamenáváme od Okresních státních zastupitelství z Děčína, Klatov, Plzně, Opavy, Sokolova, Svitav, Jablonce nad Nisou, Ostravy, Jeseníků, Rychnova nad Kněžnou, Chrudimi, Prostějova, Ústí nad Orlicí, Rakovníka, Nymburka. Dále od Krajského státního zastupitelství z Ostravy. Také od Vrchního státního zastupitelství z Prahy a Olomouce. A od Nejvyššího státního zastupitelství z Brna.

K otázce 3:

Celkem 13 státních zástupců odpovědělo, že účel byl spíše dosažen a 8 státních zástupců odpovědělo, že účel byl zcela dosažen.

K otázce 4:

V čem, dle Vás, nebyl naplněn účel zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství?

- Subordinační princip je podoben prokuratuře, státní zástupci jsou vysokou měrou odpovědní nadřízeným, nikoliv svému přesvědčení o tom, co ukládá zákon.
- Postupně rozšířil pravomoci st. zastupitelství v jiných oblastech nad rámec prvotního záměru zdůraznit působnost v trestním řízení.
- Nezávislost jednotlivých státních zastupitelství.
- V době vzniku byl účel nepochybně naplněn.
- Nejsou jasně specifikovány vztahy mezi dohledovými oprávněními. Dnes již nereaguje na všechny otázky, jež by měly být upraveny a jejich absence musí být překonávána aplikačním výkladem či POP.
- Personálními, časovými a instrumentálními limity k realizaci všech pravomocí.
- Vznik a stabilizace soustavy státního zastupitelství po změně režimu.
- Některé organizační věci (např. odvolávání vedoucích státních zástupců, resp. jejich funkční období) a postupy státního zastupitelství (např. výkon dohledu) nejsou upraveny zcela vyhovujícím způsobem.

- Soustava SZ podléhá moci výkonné (například otázka jmenování SZ).
- Přetrvávající balancování mezi zařazením na pomezí moci výkonné a soudní.
- Soustava státního zastupitelství je poměrně komplikovaná, byť - což lze hodnotit kladně - decentralizovaná. Úplně se nepodařilo dovést do žádoucí podoby koncept nezávislosti státních zástupců jako osob plnících úkoly státního zastupitelství, pokud jinak je zřejmé, že jak samotné úřady, tak i jednotliví státní zástupci, jsou nezávislí, byť nikoli ve zcela stejné podobě, jako je tomu u soudů a soudců.
- Například odvolatelnost nejvyššího státního zástupce ponechává určitou závislost soustavy na politické moci.
- Státní zastupitelství nemůže samostatně rozhodovat o svém hospodaření a personálních prioritách a materiálním vybavení nezbytném pro plnění povinností státních zástupců.
- Pokud budeme považovat za základní účel ZSZ, v návaznosti na čl. 80 Ústavy vytvoření soustavy státního zastupitelství nahrazující dosavadní prokurátorský model této složky veřejné moci, potom nepochybně k naplnění účelu tohoto zákona zcela došlo. Pokud budeme považovat za účel zákona o státním zastupitelství zejména vymezení působnosti státního zastupitelství a upravení prostředků k výkonu této působnosti, i v tomto ohledu lze mít zato, že tento zákon dosáhl svého účelu. Tímto závěrem ovšem není dotčena skutečnost, že si určité části zákona zaslouží podrobnější úpravu nebo novelizaci.

K otázce 5:

Z daného grafu vyplývá, že z nabídnutých odpovědí v případě neomezené funkční období státních zástupců nepovažuje žádný ze státních zástupců za palčivý problém veřejné žaloby, naopak 12 státních zástupců vnímá způsob odvolání nejvyššího státního zástupce jako jeden z nejpálčivějších problémů veřejné žaloby. Dále 8 státních zástupců shledává jako problém také dozor a dohled ve státním zastupitelství, dále 6 státních zástupců zvolilo odpověď poněkud zastaralého zákona o státním zastupitelství a 5 státních zástupců za problém spatřuje relativně zastíněnou zásadu oportunity. Naopak jako problém v podobě neexistence formálního důkazního břemene státního zástupce, shledává pouze jeden státní zástupce.

Státní zástupci měli možnost doplnit palčivé problémy veřejné žaloby dle jejich názoru a dle zkušeností z praxe. Státní zástupci v kolonce jiné uvedli:

- Viz popsané organizační problémy, velmi nízká profesionalita policie ČR.
- Vysoká míra subordinace státního zastupitelství.
- Omezení NSZ podávat dovolání v neprospěch obžalovaného, nelze napravit zjevně nesprávné rozsudky, které někdy mohly být ovlivněny – viz nyní kauza soudce VS.
- Její nejasné postavení v ústavním systému dělby moci.
- Postavení státních zástupců.
- Přepjatý formalismus v rámci trestního řízení, který neodpovídá normě z roku 1961.

- Formalismus odklonů a dohody o vině a trestu, samotného celého tr. řízení, dále dále vyšší ochrana práv obviněného než poškozeného v reálném přístupu.
- Výše uvedené instituty nepovažuji za problémy veřejné žaloby, které by měly vliv na řádnou činnost SZ.
- Časově neomezené funkční období vedoucích státních zástupců.
- Nedokonalý trestní řád.
- Absence úpravy dočasného pověřování funkcí vedoucích státních zástupců.
- Trestní řád jako nejdůležitější procesní předpis v působnosti státního zastupitelství přes četné novelizace neodpovídá modernímu procesnímu předpisu a má řadu nedostatků.
- Výkon působnosti i ve věcech, které státním zastupitelstvím přímo nesouvisí, např. dohled v ústavech sociální péče.
- Že je součástí moci výkonné a není vůle ke změně Ústavy, která by situaci napravila.

K otázce 6:

Jaké problémy týkající se působnosti státního zastupitelství v trestním řízení vnímáte? A proč?

- Viz předchozí odpověď, dále pak nemožnost nehnat před soud věc, o které je předem jasné, že bude pro pochybnosti zproštěna a pak je státní zastupitelství vláčeno sdělovacími prostředky nebo dokonce i některými poslanci v rámci politického boje a žádá se vyvození kárné nebo hmotné odpovědnosti státního zástupce za zprošťující rozhodnutí, kterému nemohl zabránit proto, že i v pochybnostech je povinen žalovat.
- Aktuálně diskriminační omezení využití dovolání ze strany NSZ, složitá procesní úprava jednání k využití odklonů.
- Nevyjasněné postavení.
- Netrestní působnost státního zastupitelství - praktický přínos této působnosti je minimálně sporný.
- Přepjatý formalismus v rámci trestního řízení, který neodpovídá normě z roku 1961.

- Absence právní úpravy oportunity trestního řízení.
- Nemožnost samostatného úsudku. I pokud je zřejmé, že trestní řízení k ničemu nepovede, musí se vést i přes vysoké náklady.
- Svázanost a omezujícími pravidly při vyhledávání důkazů a formalismem úkonů (opakovanost důkazů, neprocesnost výslechu dle §58 odst. 6 tr.řádu a pod.
- Působnost státního zastupitelství v trestním řízení je dostatečná.
- Nárůst formálního pojetí trestního procesu.
- Nejasnost koncepce trestního řízení a úlohy státního zástupce v něm. Po mnoha novelizacích trestního řádu existuje jakýsi přechodový model od původního inkvizičního systému postupně doplňovaného některými prvky oportunity. Nejasnost, zda má být státní zástupce pouze garantem zákonnosti v přípravném řízení nad policejním orgánem nebo zda má i jeho postup po taktické stránce aktivně ovlivňovat.
- Viz výše, implementace pro nás nevhodných zásad z common law.
- Netrestní dozor není kompatibilní se zaměřením a hlavní funkcí SZ.
- Na okresní úrovni nevnímáme problémy s uplatňováním působnosti trestní ani mimotrestní.
- Dozor státního zástupce je na jedné straně všezahrnující, ale stávající úprava neumožňuje potřebnou diferenciaci podle závažnosti a složitosti jednotlivých případů. Dohled (i dohled nad dohledem) je nesmírně komplikovaný, neustále se řeší různé aplikační problémy.
- 1/ Komplikovaná procesní úprava výslechu osob vede k tomu, že osoby v některých případech musejí být vyslýchány opakovaně, což je pro ně zbytečně zatěžující. 2/ Přílišná formalizace řady úkonů zvyšuje administrativní zátěž všech orgánů činných v trestním řízení, -ale nezvyšuje nutně zákonnost, správnost a spravedlivost. 3/ Chybí zásada oportunity, která by umožnila lépe filtrovat alespoň některé méně závažné případy.
- Přílišný formalismus trestního procesu.
- Rozhodování státního zástupce je silně ovlivněno rigiditou zákonných postupů, formalistickou pedanterií, která zahlučuje OČTŘ.

- Ve vztahu k přípravnému řízení trestnímu je role státního zastupitelství vymezena jasně a není provázána zásadními problémy nebo nejasnostmi. Nejasnosti nebudí ani postavení státního zástupce v řízení před soudem, kdy státní zástupce vystupuje tak, aby byly objasněny všechny podstatné skutečnosti rozhodné z hlediska podané obžaloby. Obecně lze však k působení státního zástupce v trestním řízení uvést, že poslední novelizace trestního řádu přináší pro státního zástupce výzvu spočívající zejména v důsledném využívání odklonů v přípravném řízení a v řádných úvahách o navrhovaných trestech v řízení před soudem a jejich odůvodňování.

K otázce 7:

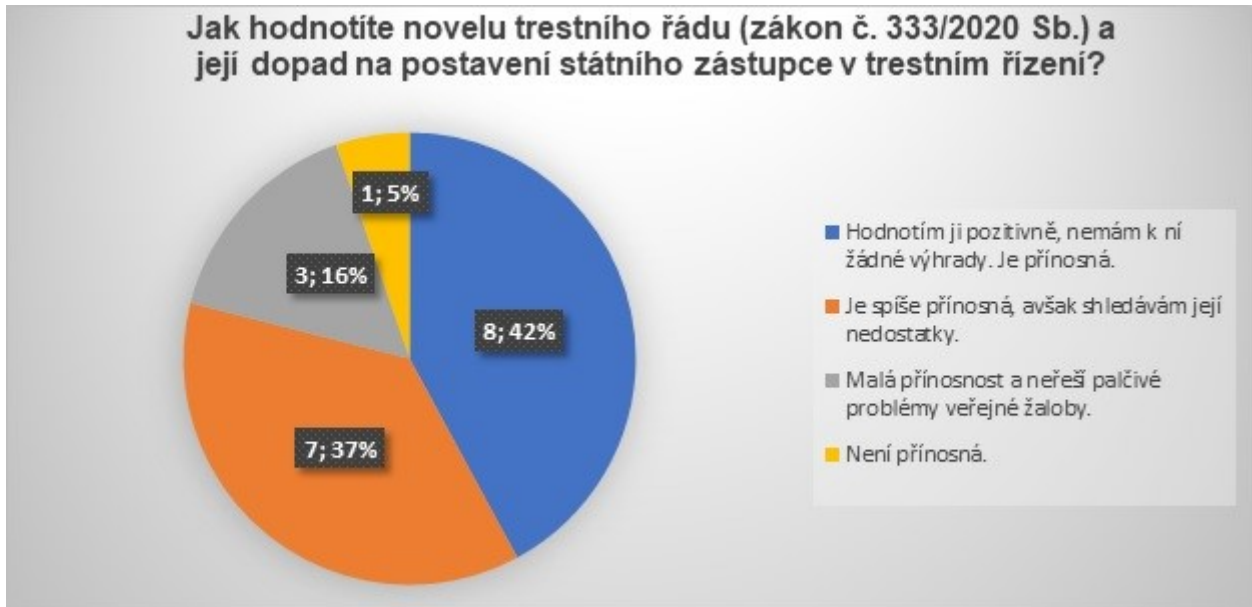
Jaké problémy (alespoň 2) organizačního rázu spatřujete ve státním zastupitelství? A proč?

- Institucionální podfinancování, zcela zbytný čtyřstupňový systém (nadbytečná VSZ), realitě neodpovídající územní členění.
- Stanovení minimálně 4 státních zástupců na jednotlivé OSZ, když u některých malých by stačili 3. Pak dochází k disproporcii, kdy počet vyřízených věcí na státního zástupce u "mikro" OSZ oproti normálním OSZ je podstatně menší.
- Absence kritérií pro výpočet systemizace zejména na úrovni okresů, způsob výběru vedoucích státních zástupců.
- Příliš silné vztahy nadřízenosti a podřízenosti.
- Zásadní problémy nevidím, mimo možnosti kdykoli odvolat NSZ.
- Ve většině případů personálně malé nejnižší články soustavy, kde není možno plně zajistit specializaci státních zástupců k jednotlivým problematikám, která je dnes zcela nevyhnutelná.
- Absence nových elektronických systémů, jejichž gestorem je Ministerstvo spravedlnosti.
- V jednom městě by mělo být jen jedno státní zastupitelství určitého stupně. Kupř. Plzeň má tři, Brno dvě, Praha dokonce 12. Sídla často nejsou ve svém obvodě. Stojí to dost peněz a státní zástupci mají menší povědomost o svém obvodě.
- Na místo metodického vedení a snahy problémy řešit jsou realizovány dohledové prověrky se snahou problémy hledat.
- Několikastupňové vedení shora dolů.

- Absence stáží vyšších státních zástupců na osz, kde by se zpět dostali do reality běžné činnosti a nutnosti rychlého rozhodování, které často neúprosně hodnotí.
- Méně činných státních zástupců než je tabulkový stav a pokud je někdo na mateřské dovolené, dlouhodobé stáži nebo dlouhodobé pracovní neschopnosti není za něho žádná náhrada a musejí jeho práci dlouhodobě vykonávat stávající státní zástupci.
- Ustanovování a odvolávání vedoucích státních zástupců.
- Malá prostupnost systému, nedostatečné ohodnocení administrativy.
- Z organizačního hlediska považuji za nevhodnou úpravu odvolávání nejvyššího státního zástupce, kterého může vláda odvolat bez jakýchkoli důvodů, a časově neomezená funkční období vedoucích státních zástupců, které lze jen obtížně odvolat z vedoucí funkce.
- Čtyřstupňovost, způsob výběru, resp. místního určení právních čekatelů a nových státních zástupců.
- Forma přijímání nových uchazečů na místa právních čekatelů a jejich následné zkoušky (organizace).
- První problém tkví v neexistenci úpravy dočasného pověřování funkcí (viz shora). A druhý se týká právě komplikovaného dohledu (zejména instančního).
- 1/ Domnívám se, že státní zastupitelství by mělo být justičním orgánem, nikoli orgánem moci výkonné, jak vyplývá z Ústavy, což by více odpovídalo jeho nezávislému postavení. 2/ Pro účely ČR mi přijde zbytečná 4 stupňová soustava úřadů a 3 stupně by stačily. Změna by však znamenala komplexní reorganizaci justiční mapy včetně soudů. 3/ Nesouměrné velikosti jednotlivých úřadů podle velikosti okresů vytváří rozdíly mezi jednotlivými úřady.
- Že MS vykonává správu státního zastupitelství - vliv na chod SZ prostřednictvím financování hospodaření, vliv v personální oblasti.
- Za problémy organizačního rázu spatřujeme absenci právní úpravy výběru vedoucích státních zástupců a jejich funkčního období. S tím souvisí i neomezená odvolatelnost

nejvyššího státního zástupce. Tyto otázky představují důležité pilíře garance nezávislosti státního zastupitelství.

K otázce 8:

Z daného grafu vyplývá, že ji hodnotí pozitivně a nemá k ní žádné výhrady a souhlasí, že je přínosná, celkem 8 státních zástupců. Odpověď, je spíše přínosná, avšak sledávám její nedostatky, zaškrtno 7 státních zástupců. Odpověď: malá přínosnost a neřeší palčivé problémy veřejné žaloby, zaškrtno 3 státní zástupci. Jako nepřínosnou ji sledává pouze jeden státní zástupce.

V možnosti jiné státní zástupci doplnili odpovědi:

- Výhrady mám ke ztrátě taktiky, kdy sz musí uvést v obžalobě návrh trestu, pokud se obžalovaný v řízení před soudem (i účelově) začne doznávat, prohlásí vinu, je i soudem očekáván nižší návrh trestu od sz oproti obžalobě.
- Vše pro delikventy a obhájce – důsledek celosvětové nadhumanity.

K otázce 9:

Jak se stavíte k otázce pozdvižení zásady oportunity?

- Kladně.
- Kladně.
- Souhlasím s ní, ale jejímu širšímu využití brání oprávnění NSZ dle § 173a TR, neboť st. zástupce mnohdy z obavy před možným zásahem NSZ upřednostní podání obžaloby.

- Uvítal bych.
- S ohledem na aktuální pohled na trestní politiku a snahu dekriminalizovat některá jednání a zkracovat délku trestů pak je nutno tuto zásadu jednoznačně ukotvit v trestním řádu.
- Spíše zamítavě. Ten, kdo rozhoduje, musí mít přehled o řízení. Toho se nedosáhne tím, že bude jen poslouchat sporné strany. Musí mít možnost do řízení zasáhnout a musí mít odpovědnost za výsledek.
- Nedostatečné, nicotné u dětí mladších 15-ti let.
- Nevidím v tom v praxi problém.
- Kladně.
- Zásada legality je v našem právním řádu nezpochybnitelným pilířem trestního procesu. K rozšíření prvků oportunity by mělo dojít, ovšem nijak zásadně, např. v případech bagatelní trestné činnosti spáchané za okolností obdobných okolnostem umožňujícím mimořádné snížení trestu odnětí svobody dle § 58 trestního zákoníku nebo v případě zcela neefektivního a neekonomického vedení trestního řízení jako v případě stíhání právnických osob, které jsou tzv. prázdnyými schránkami.
- Záleží na nastavení základní koncepce trestního řízení. Posílení oportunity se nebráním. Za současné právní úpravy a jejího ustáleného výkladu např. státní zástupce může zastavit trestní stíhání pouze, je-li nepochybné, že se skutek nestal. Existují-li důkazy, podle nichž je možné, že se skutek stal, je státní zástupce povinen podat obžalobu, i když si bude vědom, že odsouzení obžalovaného je na základě takových důkazů vysoce nepravděpodobné. Veřejnost pak takový postup (podání obžaloby a následné zproštění soudem) nechápe a takové případy jsou často prezentovány jako špatná práce státního zástupce, který však nemohl postupovat jinak.
- Má smysl, ale jen v menšině kauz.
- Nemá v našem právním řádu takovou tradici, bude třeba delšího vývoje.
- Jakkoli se domnívám, že by nikdy neměla být oportunita převládající, mělo by jít o výjimku ze zásady legality, rozsah výjimek může být poměrně široký (to by se např. mohlo týkat i trestního stíhání právnických osob, a to i proti trestnímu stíhání fyzických osob).

- Zásada oportunity by měla mít do budoucna silnější uplatnění minimálně v méně závažných případech, v nichž je od začátku zcela zjevně patrné, že se nepodaří zdárně dovést do konce.
- Pozitivně.
- Vcelku kladně za přesně vymezených podmínek.
- Tato otázka je otázkou trestní politiky, nikoli aplikační praxe soustavy státního zastupitelství. Obecně nelze zavrhnout větší užití tohoto institutu v trestním procesu, pozdvižení této zásady však nepřísluší novelizaci trestního řádu, avšak rekonstrukci, která by posílení tohoto principu promítla do celého kodexu.

K otázce 10:

Jaký máte názor na institut subsidiární žaloby vzhledem k trestnímu řízení?

- Neshledávám vhodnou v našem systému.
- Záporný, jde proti nezávislosti státního zástupce, který má hájit veřejný zájem, nikoliv zájem poškozeného. Je v rozporu se zásadou stanovenou větou poslední § 2 odst. 4 TR, podpořila by kverulantství a založila by obavy státního zástupce před nestíháním podezřelých, pro jejichž odsouzení není například dostatek důkazů, což by dále zatížilo systém justice tím, že by státní zástupci stíhali vždy, když by se obávali intervence subsidiární žalobou.
- Ve zdejším systému zatím obtížně využitelné pro obecnou neznalost důsledků.
- Velmi nebezpečné.
- Nebude přínosem.
- Preferuji soukromou žalobu.
- Rozhodně lepší, než dosavadní stav, kdy věci přezkoumává NSZ.
- Neumím si představit instrument, kterými by byl poškozený vybaven při vyhledávání a opatrování důkazů v dnešním digitálním světě, když není obdařen veřejnou mocí, myslím, že to není vhodné v našem formalistickém právním systému.
- Nevidím v tom v praxi problém.

- Bez posouzení konkrétnějšího návrhu na uzákonění takové žaloby (dotčené trestné činu, podmínky podání, aktivní legitimize, míra účasti orgánů činných v trestním řízení v řízení o subsidiární žalobě, vyčerpání opravných prostředků) nelze na otázku odpovědět. Zvláště s ohledem na poměrnou rigiditu uplatňování zásady legality v trestním řízení a dostatečnou úpravu občanskoprávní odpovědnosti v této chvíli nepovažuji zavedení tohoto institutu za přínosné.
- Názor mám spíše negativní, podle mého názoru je vhodné zachovat postavení státního zástupce jako jediného orgánu žaloby v trestním řízení za současné úpravy práva poškozeného uplatnit nárok na náhradu škody v adhezním řízení.
- Negativní.
- V podstatě je takový institut akceptovatelný za přesně stanovených podmínek.
- Není to zřejmě aktuálně příliš populární, ale subsidiární žalobu bych podpořil (stejně jako žalobu soukromou - viz dále). Podle mne je to institut velice potřebný, byť se může týkat jen omezeného okruhu věcí.
- Aktuálně se iniciativa poškozeného v trestním řízení orientuje především na prokázání jeho soukromoprávních nároků. Zájem státního zástupce a poškozeného na prokázání viny obviněného se ale často shoduje, neboť z něj vyplývá i úspěch poškozeného v adhezním řízení. U institutu subsidiární žaloby by mi přišlo výhodné se částečně inspirovat a přijmout takové nastavení právní úpravy, aby postavení poškozeného bylo posíleno a on se mohl vedle státního zástupce podílet i na prokazování viny obviněného. Ohledně úplného nahrazení státního zástupce poškozeným si nejsem jistý.
- Spíše negativní.
- Negativní.
- Institut subsidiární žaloby a soukromé žaloby spolu věcně souvisejí a navazují na problematiku zásady oportunity v trestním řízení. Obecně tedy platí, co je uvedeno k zásadě oportunity. Tyto instituty mohou být přínosné, a to zejména vzhledem k tomu, že umožní efektivně změřit činnost soustavy státního zastupitelství k těm trestným činům, na kterých je zásadní veřejný zájem.

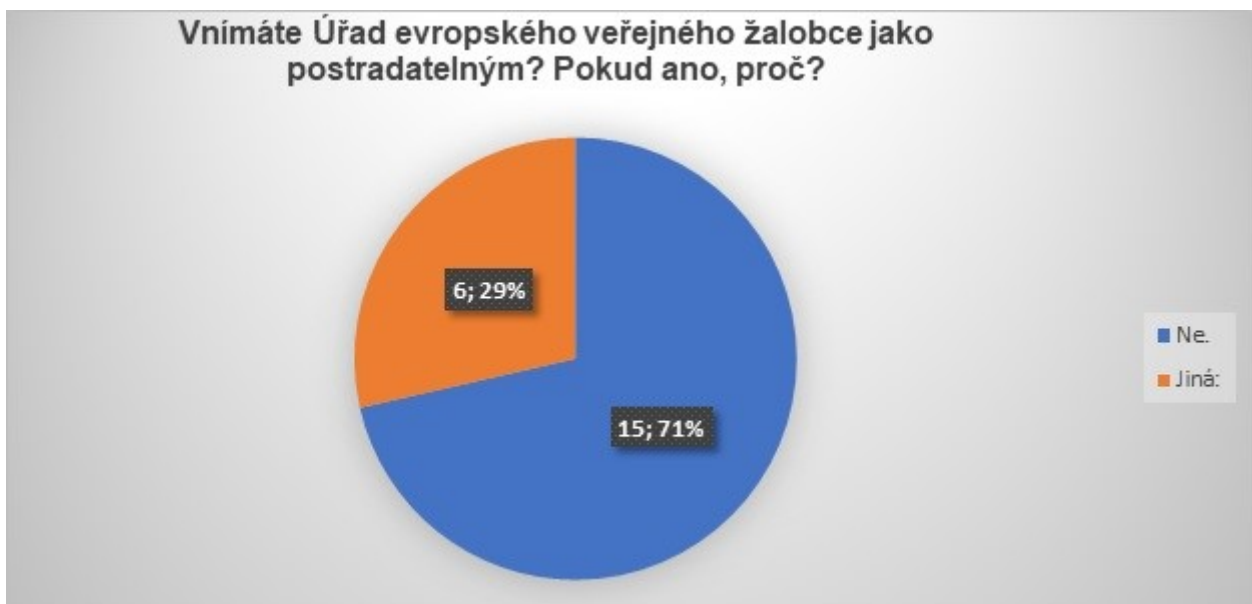
K otázce 11:

Jaký máte názor na institut soukromé žaloby vzhledem k trestnímu řízení?

- Neshledávám vhodnou v našem systému.
- Záporný, viz předchozí analogicky.
- Možná by bylo přínosné, poškozený by měl jít sám s kůží na trh při prosazování svého nároku.
- U věci podmíněných souhlasem poškozeného bych ji preferovala.
- Velmi nebezpečné.
- Nebude přínosem.
- Pro některé skutkové podstaty by bylo vhodné její zavedení.
- Spíš zamítavý. Někteří pachatelé tak mohou uniknout.
- Podobný, naopak si myslím, že dnes využívá řada rádobý poškozených tr.řízení k tomu, aby mu zejména policie opatřila důkazy, se kterými pak podá soukromoprávní návrh v civilním řízení neboť nejde o tč.
- Protože ne vždy trestní řízení vede k pravomocnému odsouzení a tedy k závázání k náhradě škody či nemajetkové újmy, je leckdy jediným nástrojem poškozeného.
- V zásadě obdobné odpověď jako výše s tím, že tento institut je současnému pojetí trestního řízení v ČR ještě vzdálenější než subsidiární žaloba a jeho organické zapojení do trestního procesu považuji za téměř nemožné.
- Názor mám spíše negativní, podle mého názoru je vhodné zachovat postavení státního zástupce jako jediného orgánu žaloby v trestním řízení za současné úpravy práva poškozeného uplatnit nárok na náhradu škody v adhezním řízení.
- Zcela negativní.
- Negativní.
- Není na místě.

- Jak vyplývá z odpovědi na předcházející otázku, klonil bych se i k zavedení soukromé žaloby, která by se mohla uplatnit jen vůči poměrně omezenému okruhu trestných činů. Logicky by pak měla být zavedena subsidiární (podpůrná) žaloba, oba tyto instituty jsou vzájemně úzce propojeny.
- Namísto soukromé žaloby by mi přišlo výhodné zavést sankční náhradu škody (punitive damages), kterou by řešily klasicky civilní soudy. Jednalo by se o možnost docílit soukromoprávního potrestání škůdce, které by více zapadalo do aktuálního nastavení systému.
- Za současného právního stavu negativní.
- Negativní.

K otázce 12:

Z posledního grafu vyplývá, že 15 státních zástupců je toho názoru, že Úřad evropského veřejného žalobce není postradatelný.

Jako jiné odpovědi bylo uvedeno:

- Zatím výrazný přínos či změna nebyla prokázána, bez praktických konkrétních výsledků nelze objektivně posoudit.
- Nezvýší efektivitu, spíše naopak.

- Do zavedení tohoto institutu byla protiprávní jednání naprosto standardně postihována, nový institut s největší pravděpodobností nepřinese ani zrychlení a ani vyšší efektivitu (trestní řízení i nádale povede stejná policie a bude prodloužena doba komunikace mezi pověřeným žalobcem s ústředím tohoto úřadu), vzniknou pochybnosti o souladu postupů orgánů v takovém řízení s Ústavním pořádkem ČR, organizační nepřípravenost spuštění tohoto úřadu a vyjmutí tohoto úřadu standardní vnitrostátní kontrole při dodržování práv osob zúčastněných na řízení.
- Vzhledem k jeho působnosti nevnímám posun oproti stávající situaci, když tytéž věci jsou nyní řešeny v rámci stávající soustavy státního zastupitelství.
- Domnívám se, že danou oblast trestního řízení mohou efektivně stíhat národní orgány veřejné žaloby.
- Nemám s ním žádné zkušenosti.